

מ"ת 20127/08/19 - מוניר אל עסווי (עצור/אסיר בפיקוח) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 20127-08-19 ישראל נ' שאהין(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 315356/2019

בפני	כבוד השופט אהרון משניות
המבקש	מוניר אל עסווי (עצור/אסיר בפיקוח) באמצעות ב"כ עו"ד אורי בן נתן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד שאול ציון

החלטה

1. בפני בקשה לעיון חוזר של המבקש, ובה עותר המבקש שנתון במעצר בפיקוח אלקטרוני החל מיום 16.7.20, לאפשר לו 4 שעות התאווורות מדי יום, בכדי שיוכל לשהות עם משפחתו ועם בתו הקטנה, כאשר במהלך הדיון צמצם המבקש את בקשתו ל-7 שעות שבועיות שיינתנו בשלושה ימים.
2. המבקש הוא צעיר בן 30, שנעצר ביום 15.7.19 בחשד למעורבות ברצח, וביום 8.8.19 הוגש נגדו כתב אישום חמור, שמייחס לו עבירה של רצח, ביחד עם עוד מעורבים.
3. ביום 20.2.20 החליט בית המשפט על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים, וביום 30.6.20 דחה בית המשפט את בקשתו של המבקש לעיון חוזר במעצרו.
4. ביום 5.7.20 התקבל בבית המשפט העליון בבש"פ 4496/20, ערר שהגיש המבקש על החלטתו של בית משפט זה לדחות את בקשתו לעיון חוזר. בהחלטה בבש"פ האמור, נכתב בין היתר כי אין חולק שהעורר לא ירה בקורבן, וכי הוא כלל לא היה בזירת הרצח. עוד נכתב כי "**לכאורה מדובר בראיות נסיבתיות ובמי שנמצא במעגל השני...**", ולכן ניתנה הוראה למנהלת הפיקוח האלקטרוני, לבדוק את היתכנות מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני במקום שהוצע על ידו.
5. ביום 14.7.20 התקבלה חוות דעת חיובית של מנהלת פקא"ל, וביום 16.7.20 החליט כב' השופט אבו טהה על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני, בתנאים שפורטו בהחלטה, ובכללם הפקדה של 100,000 ₪, וכן התחייבות עצמית וערבות צד ג' בסכום זהה.
6. בינתיים, משפטו של המבקש בערכאה הדיונית הולך ונמשך, ובעת כתיבת החלטה זו, טרם הסתיימה פרשת התביעה, וסופו של המשפט אינו נראה באופק הקרוב.
7. ביום 21.7.21 החליט בית המשפט העליון להאריך בפעם השישית את מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני, תוך שהוא מציין בהחלטתו כי "**כל שלמשיב 2 בקשה לעיון פתיחת חלונות התאווורות, יפנה בבקשה מתאימה לבית המשפט המוסמך**".
8. על רקע האמור, הוגשה הבקשה לעיון חוזר כמפורט ברישא של ההחלטה, כאשר במהלך הדיון, בעקבות הערות בית המשפט, צמצם ב"כ המבקש את בקשתו, ועתר לפתיחת חלונות אוורור 3 פעמים בשבוע, למשך 7 שעות בסך הכל, תוך שהוא תומך את בקשתו בשורה של החלטות שבהן הורה בית המשפט העליון על פתיחת חלונות אוורור למי שעצורים בפיקוח אלקטרוני.
9. ב"כ המשיבה ביקש שהות למסור את תגובתו לבקשה במתכונתה המצומצמת, וביום 4.8.21 הגיש את תגובתו שבה התנגד לכל הקלה בתנאי מעצרו של המבקש, תוך שהוא מציין כי חלק מהעיקוב בהתנהלות משפטו רובץ לפתחו של המבקש, ומוסיף כי הפסיקה שהגיש ב"כ המבקש אינה מתייחסת לעצורים שהועמדו לדין בעבירות רצח. לטענתו, מי שמואשם בעבירה כה חמורה של רצח, לא יכול לצפות להקלה כלשהי בתנאי מעצרו מעבר להקלה שכבר ניתנה לו בעצם מעצרו בפיקוח אלקטרוני. כמו כן טען ב"כ המשיבה, כי המבקש הפר פעם אחת את תנאי מעצרו בכך ששהה בלא מפקח, ופעם נוספת הטעה את בית המשפט בנתונים שגויים שמסר אודות מפקחת שביקש להוסיף, ולכן לא ניתן לתת בו אמון.
10. שקלתי את טיעוני הצדדים, ובאתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.
11. אמנם כתב האישום מייחס למבקש עבירה של רצח, אולם עצם העובדה שבית המשפט העליון החליט להורות על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני, מלמדת על כך שלא מדובר בעבירת רצח "רגילה", וזאת מבלי להקל ראש בחומרת המעשים המיוחסים למבקש. בית המשפט העליון עמד על כך בהחלטתו מיום 5.7.20, כאשר הדגיש כי אין חולק שהמבקש לא ירה בקורבן, ואף לא היה כלל בזירת הרצח, וכי מדובר למעשה במי שהיה במעגל השני של האירוע, שהראיות נגדו הן ראיות נסיבתיות.
12. כך עולה גם מעיון בכתב האישום המאוחד שהוגש נגד המבקש ביחד עם עוד שני שותפים, כאשר ביחס למועד ביצוע הרצח, ביום 17.6.19, נטען בסעיף 19 לכתב האישום, כי חלקו של המבקש ביחד עם נאשם 3, היה בכך שהם המתינו בנקודת מפגש למבצע העיקרי של הרצח שמשפטו מתנהל בפני מותב אחר, ולנאשם 1 שהיה אתו בזירת העבירה, וסייעו להבטיח את כלי הרכב ששימש קודם לכן לביצוע הרצח.
13. לא למותר לציין בהקשר זה כי נאשם 3 נעצר ביום 11.9.19, ובכתב האישום שהוגש נגדו שבוע לאחר מכן יוחסו לו עבירה של סיוע לרצח, וכן עבירה של השמדת ראיות. ביום 19.3.20 הוחלט על מעצרו של נאשם זה בפיקוח אלקטרוני, וארבעה חודשים לאחר מכן, ביום 26.7.20, החליט כב' השופט אבו טהה לקבל את בקשתו לעיון חוזר, והורה על שחרורו לחלופת מעצר בתנאים מגבילים. זאת ועוד, חודשיים לאחר מכן, ביום 24.9.20, הוחלט לפתוח לנאשם זה חלון אוורור של 3 שעות בכל יום, בכדי לאפשר לו לבקר את אשתו וילדיו שמתגוררים בעיר אחרת.
14. אמנם לפי הנתען בכתב האישום, למבקש היה חלק נוסף באירוע, בכך ששלושה ימים לפני מועד הרצח, סייע למבצע העיקרי להגיע לאזור טול כרם, ולהביא משם את הרכב ששימש אותו לביצוע הרצח, ולכן הואשם המבקש בעבירה של רצח, בשונה מנאשם 3 שהואשם "רק" בעבירה של סיוע לרצח, אולם כפי שנאמר בהחלטת בית המשפט העליון מיום 5.7.20, ביחס לעבירת הרצח יש נגד המבקש ראיות נסיבתיות בלבד, וגם זאת ביחס למעורבותו במעגל השני של האירוע.
15. זאת ועוד, המבקש שילם כבר מחיר כבד על חלקו העודף באירוע, בהשוואה לנאשם 3, בכך שהוא היה עצור שנה שלמה מאחורי סורג ובריח, ומאז שיצא מבית המעצר, הוא עצור כבר במשך למעלה משנה בפיקוח אלקטרוני במשך כל שעות היממה.
16. יתירה מכך, ביום 21.2.21 הגיש העותר בקשה לעיון חוזר במעצרו, ועתר לשחרורו לחלופת מעצר ולהתרת יציאתו לעבודה. ביום 11.4.21 הוגש בעניינו של המבקש תסקיר של שירות המבחן, אשר קבע כי פחתה מידת הסיכון ששקפת מהעותר, באופן שמאפשר לשקול בחיוב את ביטול המעצר בפיקוח אלקטרוני והמרתו בחלופת מעצר בתנאים מגבילים, וכן את אפשרות יציאתו לעבודה בפיקוח צמוד של אחד ממפקחיו.
17. אמנם בסופו של דבר, בית המשפט החליט ביום 26.4.21 לדחות את הבקשה לעיון חוזר, אולם הערכתו של שירות המבחן בדבר הפחתת מידת הסיכון מהעותר נותרה בעינה, ואף התחזקה במידה מסוימת מפני שמאז הגשת התסקיר חלפו עוד קרוב לארבעה חודשים, שבהם המבקש המשיך להקפיד על כל התנאים והמגבלות שנקבעו לו, ובדרך כלל חלף הזמן מוקה את מידת המסוכנות.
18. בסניבות אלה, אני סבור כי לעת הזאת, כאשר המבקש עצור כבר למעלה משנתיים מבלי שנפתח לו צוהר כלשהו להתאווורות, ובהינתן ההפחתה בעוצמת המסוכנות כפי שקבע שירות המבחן, בשלו התנאים להקלה מסוימת בתנאים המגבילים שנקבעו למבקש, ע"י פתיחת חלונות להתאווורות, אף כי לא בהיקף הנרחב שביקש המבקש בבקשה המקורית, אלא בהיקף מצומצם יותר כפי שהוצע במהלך הדיון ע"י בית המשפט.
19. לא למותר לציין בהקשר זה כי ב"כ המבקש הפנה במהלך הדיון לכמה החלטות של בית המשפט העליון, שבהן החליטו שופטים שונים לאפשר לעצורים בפיקוח אלקטרוני שעות התאווורות בהיקפים שונים: בש"פ 8102/17, בש"פ 144/18, בש"פ 326/18, בש"פ 1510/19, בש"פ 3779/19, בש"פ 17/20, וכן בש"פ 479/20.
20. ב"כ המשיבה השיב על כך כי באף אחת מההחלטות לא מדובר על עצור שהואשם בעבירה רצח, אולם גם אם נכונה טענתו, כבר ציינתי לעיל כי בית המשפט העליון קבע ביחס לעבירה שיוחסה למבקש, כי לא מדובר בעבירת רצח "רגילה", ולכן הורה כבר בשלב די מוקדם של המשפט, על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני, ומשכך - אין מניעה מלבחון גם ביחס למבקש את האפשרות לפתיחת חלונות התאווורות, כפי שניתן במקרים אחרים לעצורים בפיקוח אלקטרוני.
21. אציין עוד כי לא מצאתי ממש בטענות ב"כ המשיבה בתגובה המשלימה שהגיש לאחר הדיון, כי אין לתת אמון במבקש, וזאת מהטעמים שפורטו בתגובתו של ב"כ המבקש לטענות אלה, ואין מקום להרחיב מעבר לכך.
22. למעלה מן הצורך אציין עוד כי עצירים שנמצאים מאחורי סורג ובריח, זכאים לשעות יציאה לחצר להתאווורות, בהתאם לתנאים באגפים שבהם הם נמצאים, ולטעמי ניתן לראות בשעות התאווורות לעצירים בפיקוח אלקטרוני, מעין מקבילה לשעות יציאה לחצר שניתנות כאמור לעצירים בכליאה ממשית, בשינויים המחויבים.
23. סוף דבר, נוכח כל האמור לעיל, אני נעתר לבקשת המבקש, ומאפשר לו לשלח זה לצאת להתאווורות שלוש פעמים בשבוע, בימים ראשון ושלישי בין השעות 18:00 - 20:00, וביום שישי בין השעות 12:00 - 15:00 (כולל את זמן התפילה ביום זה). המבקש יהיה מלווה בכל שעות ההתאווורות ע"י אחד המפקחים שאושרו ע"י בית המשפט.
24. בסניבות העניין, אני מורה כי החלטה זו תיכנס לתוקפה ביום 10.8.21, בכדי שתהיה למשיבה שהות לשקול את צעדיה.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה במוצאי שבת, כ"ט אב תשפ"א, 7 ב 07 אוגוסט 2021,
בהעדר הצדדים.

עמוד 2

